

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 7. Nunquam valuit Baptismus, sub hac forma collatus: In nomine
Patris, & Filii, & Spiritûs sancti. Amen: prætermisissis illis: Ego te baptizo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

scriptam. Incredibile quoque, Christum, qui tam solemniter legem Baptismi tulit, in ea mox cum Apostolis dispensasse. Cum nulla necessitate, nulla revelatione, nulla traditione nitatur ista dispensatio. Imò necessitas erat potius non dispensandi, ut fidelis quisque in suo Baptismo doceretur fidem SS. Trinitatis, quæ fundamentum est Christiane Religionis. Unde Act. 19. legitur, quòd Paulus, inventis quibusdam in Christum credentibus, eos interrogaverit: *Si Spiritum Sanctum accepistis credentes?* Cùmque illi responderent: *sed neque si Spiritus sanctus est audivimus.* Miratus Paulus, quòd fidem Spiritus sancti edoceri non essent in Baptismo, rursum interrogavit eos, dicens: *In quo ergo baptizati estis?* Qui dixerunt, *in Joannis Baptismate.* Dixit autem Paulus: *Joannes baptizavit Baptismo penitentiae populum, dicens, in eum qui venturus esset post ipsum ut crederent, hoc est in Jesum. His auditis baptizati sumus in nomine Jesu.* Unde Hieronymus in cap. 2. Joël. *Quicumque (inquit) credere se dicit in Christum, non credens in Spiritum sanctum, perfectæ fidei oculos non habebit.* Unde et in Actibus Apostolorum, qui baptizati erant Baptismate Joannis, in eum qui venturus erat, hoc est in nomine Domini Jesu: quia responderunt Paulo interroganti: *sed ne si sit quidem Spiritus sanctus, audivimus: iterum baptizantur.* Quia sine Spiritu sancto, & mysterio Trinitatis, quicquid in unam aut alteram personam accipitur, imperfectum est. Et Cyrillus noster Alexandrinus Dial. 7. de Trinit. observat, Apostolum post illa verba: *neque si Spiritus sanctus est audivimus:* interrogando: *in quo ergo baptizati estis?* clarè insinuare, solum in Baptismo nominari Spiritum sanctum. Basilus quoque cap. 12. de Spiritu sancto dicit, Apostolos quidem baptizasse in nomine Jesu Christi, sed non solo, sive non reticendo nomina Patris & Spiritus sancti.

70 Falluntur ergo, qui contra formam baptizandi à Domino præscriptam, putant aliquando in primitiva Ecclesia inter baptizandum, solum nomen Christi expressum. Cùm enim dicuntur aliqui in Actis Apostolorum baptizati in nomine Domini Jesu, non significatur in eorum Baptismo solum nomen Jesu expressum fuisse, sed eos Baptismo Christi, atque in fide & virtute Christi, sub præscripta ab ipso forma baptizatos fuisse. Nam etiam Matth. 3. & Joan. 1. Baptismus Christi dari significatur in Spiritu. Et Rom. 6. in mortem Christi. Non ideo tamen valuit aliquando Baptismus, collatus sub expresso solo nomine Spiritus sancti, vel mortis Christi.

71 At (inquit) Ambrosius l. 1. de Spiritu sancto c. 3. sic ait: *Si unum in sermone comprehendas, aut Patrem, aut Filium, aut Spiritum sanctum, fide autem nec Patrem, nec Filium, nec Spiritum sanctum abneges, plenum est fidei Sacramentum.* Nicolaus I. responso 104. ad Consulta Bulgarorum ita scripsit: *A quodam Judio, nescius utrum Christiano, an Pagano, multos in patria vestra baptizatos asseritis, & de his quid sit agendum consultis. Hi profecto si in nomine sanctissimæ Trinitatis, vel tantum in nomine Christi, sicut in Actibus Apostolorum legimus, baptizati sunt (unum quippe idemque est, ut sanctus exponit Ambrosius) constat eos non esse baptizandos.* S. Bernardus epist. 340. ad hanc questionem, an baptizatus sit puer, cui Laicus, in periculo mortis ipsum baptizans, dixit: *Baptizo te in nomine Dei, & sanctæ & veræ crucis?* Respondet: *Ego verè hunc baptizatum puto.* Et paucis interjectis id probat ex eo quòd legimus in Actibus Apostolorum, non modo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, verum et in nomine Domini Jesu Christi aliquos baptizatos.

72 At (inquam ego) Ambronus ibi non loqui-

tur de Ministro & forma Baptismi (allàs sibi aperte contradiceret c. 4. peripicue dicens: *Nisi baptizatus fuerit in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, remissionem non potest accipere peccatorum, nec spiritualis gratia manus haurire.* Et c. 7. *In uno nomine baptizari non oportet, hoc est in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*) sed loquitur de suscipiente Baptismum, fideique confessione per ipsum facienda, ut ex contextu Farvacius ostendit q. 3. §. 2.

Quod Nicolaus I. super hoc scripsit, ut privata Doctor scripsit, utpote super hoc non consultus. In eo proinde non est audiendus, contra definitionem Pelagii & Zachariæ, antecessorum suorum. Siquidem Pelagius II. scribens Gaudentio Episcopo: *Multi sunt (inquit) qui in nomine solum Christi... se asserunt baptizatos. Evangelicum verò præceptum, ipso Deo & Salvatore nostro Jesu Christo tradente, nos admonet... baptizate omnes Gentes in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.* Itaque si reverà hi... solummodo se in nomine Domini baptizatos fuisse forsitan consentiant, sine cuiusquam dubitationis ambiguo, eos... in sanctæ Trinitatis nomine baptizatos. Zacharias verò in epist. ad Bonifacium declarat, regulam à Domino esse impostam, Baptismum in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti consecrandi... Quis enim, nisi baptizetur iuxta præceptum Domini, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti... potest esse Catholicus? Similiter audiendus non est Bernardus ea in epistola, si verè ipse sit; sed auctoritas ipsius cedere debet contrariæ definitioni Ecclesiæ, laudatorumque SS. Pontificum. Verum epitola illa existimatur spuria.

CAPUT VII.

Nunquam valuit Baptismus, sub hac forma collatus: In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen: prætermisissis illis: Ego te baptizo.

73 HAc de re Morinus l. 8. de Pœnit. c. 16. n. 74. 17. *In Baptismi forma (inquit) præcipue consideranda est Trinitatis invocatio. Hoc unum scriptis suis Patres nobis commendaverunt. De hoc solo legimus eos questionem cum hæreticis habuisse, & propter hoc solum, vel omisum, vel malè enuntiatum, vel aliquid ei additum, hæreticorum Baptisma improbasse; omnium verò admisisse, qui Trinitatem baptizando invocassent. Eos autem disputasse, an baptizando dicendum esset, Ego te baptizo, vel baptizetur, vel baptizatur, vel (nomine ipso præterito) sufficeret actum ipsum immersionis exercere, dicendo, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, nusquam apud eos legi commemoratum, nedum disputatum.*

Et infra: antiqui Patres, & Græci & Latini, Baptismi effectum invocationi sanctæ Trinitatis semper attribuunt, Sacerdoteinque aiunt per precem & invocationem S. Trinitatis baptizare... Ista enim baptizo, baptizetur, vel baptizatur, tamquam quid accessorium... considerabant, totis ad S. Trinitatis invocationem attentissimi... Antiquissimi Scholastici tam pauci fecerunt priorem formulæ partem, ego te baptizo, ut quamprimum pronuntiarent, ad substantiam Baptismi non pervenire. Præpositivus, cum viveret, splendidissimum Theologiæ Scholasticæ lumen, in 4. parte Summæ sic refert, ubi agit de forma Baptismi: *Queri solet, utrum verba hæc, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, sufficiant? An hoc verbum, baptizo, sit de substantia Sacramenti? Magistri nostri omnes dixerunt, quòd hoc sufficit: in nomine Patris, &c. Sic aliquot ante ipsum annis communiter in scholis desinebatur, & in praxi usurpabatur, ut*

